MUHAREM OMEROVIĆ

DANI RASPJEVANI

DANI RASPJEVANI

Izdavač:

Muharem OMEROVIĆ

Lektor:

Prof. Dubravka Zovko

Doboj, 1975.

MUHAREM OMEROVIĆ

DANI RASPJEVANI

ILUSTROVAO:
ABDULAH KOZIĆ

S A D R Ž A J

	Strana
1. Maj	7
Moja zvijezda	8
Prvi pozdrav	9
I prvo slikanje	11
Da sam	12
Mašna	13
TužiROD	14
Raspjevani dan	15
Pjesma lijepom leptiru	16
Učitelji	18
Pa sve tako	19
Uši služe	20
Radoznali unuk	22
Djed i slova	23
Moja baka	24
Želja	25
Žapčev san	26
Šta je uz	27
Kazaljke	28
Zjevalice	29
Pod planinom	31
Pospanko	32
HoOp	33

Zvjezdani dan — — — — — — — — — — — 34
Jedna dama — — — — — — — — — — — 35
Pomoć — — — — — — — — — — — — 36
Zubobolja — — — — — — — — — — — — 37
Razoružanje — — — — — — — — — — — 38
Ukratko — — — — — — — — — — — — 39
Gra, Gra! — — — — — — — — — — — — 40
Savjeti — — — — — — — — — — — — 42
Gumica — — — — — — — — — — — — 43
Slobodno nebo — — — — — — — — — — 44
Drug — — — — — — — — — — — — — 45
Čobanče — — — — — — — — — — — — 46
Mačor — — — — — — — — — — — — 48
Odmor — — — — — — — — — — — — 49
Na potoku — — — — — — — — — — — 51
Koji to — — — — — — — — — — — — 52
Suncobran — — — — — — — — — — — 53
Kišobran — — — — — — — — — — — — 54
Sretan put — — — — — — — — — — — 55
Moj prozor — — — — — — — — — — — 56
Kad pas laje — — — — — — — — — — — 57
Ratnik — — — — — — — — — — — — 58
Budeš li — — — — — — — — — — — — 59
Svršetak — — — — — — — — — — — — 60

1. Maj

Neko se sjetio da šarenu dugu
iskoristi u svrhu drugu.

Da dugine divne zračiće
izreže u barjačiće.

I gledam, eno, ko nikad tad
dugom iskićen cijeli grad.

Zastave svuda na kući stoje
po njima divne dugine boje.

Na svakoj zastavi kako i treba
zvjezdica jedna uzeta s neba.

Do vječnosti sjajna, zvjezdice sjaj
danas je praznik, Prvi je maj!

Moja zvijezda

Jedna zvijezda petokraka blista dugo dana
na kapi jednoj jednog kapetana.

Druga zvijezda rumena, rumena ko zora
sja bisernim sjajem, sa kape majora.

Treća zvijezda petokraka, presvijetla lika
sjajem sunca zrači s kape pukovnika.

Plamenim rumenom neba je sjala,
zvijezda sa kape jednog generala.

Zvijezdu petokraku dobio sam i ja
sa titovke moje ko sunašce sija.

Prvi pozdrav

Kuc, kuc, kuc — cijeli dan
kuca pile: — Hoću van!

Svak na bon-ton strogo pazi
prvo kuca — pa ulazi.

A to pile bon-ton gazi
kuca onda kad izlazi.

Začuđena glava mala
prva svijet ugledala.

Pi, pi, pi, pi, pozdrav svima,
pozdrav braći pilićima!

I prvo slikanje

Ja nemam lulu kao djeda
al' nije greda.

Ja nemam kravatu oko vrata
kao tata,

ni bicikl kao bato
al' ništa zato.

Držaću, evo, plišanog kucu
a u ustima svoju cucu,
i neka me čiko slika tako
j a k a k o!

Da sam

ZORAN je došao na ovaj svijet
kad mjesec pade za goru,
ZORAN je rođen jednoga jutra
u jednu bijelu decembarsku zoru.

VEDRAN je došao na ovaj svijet
kad u cvatu bijaše lan,
VEDRAN je rođen jednoga dana
kad bi vedar i sunčan dan.

ZVJEZDAN je došao na ovaj svijet
kad noć bijaše crna ko' vrana,
ZVJEZDAN je rođen jedne noći
što bi zvjezdama pokovana.

A ja sam došao na ovaj svijet
čekalo se — puška da plane.
Bilo je to vrijeme pred buru,
bilo je to pred ratne dane.

A da sam rođen kad rat prođe
danas mi ne bi bilo žao,
rođen bi bio u slobodi
i sigurno bih se SLOBODAN zvao.

Mašna

Leptir mašnu u plavoj kosi
pionirka jedna nosi.

A leptira ispod vrata
često ima i njen tata.

A taj se leptir što nosi tata
u tate zove — leptir kravata.

TužiROD

TužiBABA i tužiDJEDA
imali tužiUNUKA istih vrlina.

Tako su i tužiMAMA
i tužiTATA imali tužiSINA.

Danas tuži, sutra tuži,
ko će s tobom da se druži?

Kad sve tužiš i to znam
ostaj zdravo, ostaj sam!

Raspjevani dan

Gore,
na daščanom krovu škole
dva se goluba danima vole.
Gu! **Gu!** Gu! **Gu!**

Dole,
na plotu trošnom dole
dva se dživdžana satima vole.
Dživ! **Dživ!** Dživ! **Dživ!**

Lijevo,
na dvije žice gole
sletjele laste da se vole.
Od sebe mile cvrkut ne daju
samo se maze, samo se gledaju.

Desno,
u gustom kutu živice
srećne, presrećne dvije su ptice.
Ci-ci-ban! **Ci-ci-ban!**
Raspjevan je ljetni dan.

Pjesma lijepom leptiru

Jedan leptir ko bijeli cvijet
u majskom jutru ugleda svijet.

Maleni leptiru, velik je svijet,
leti, leti s cvijeta na cvijet.

Najljepše svoje boje mu dade
svaki cvjetić što imade.

Šareni leptiru, velik je svijet,
leti, leti s cvijeta na cvijet.

Mahni, razmahni krilima čilim
nek plovi nebom čarobni ćilim.

Leptiru lijepi što ličiš na cvijet
leti, odleti u dalek svijet.

Učitelji

Ti imaš svoga učitelja
koji te uči, sokoli i voli.
On ima dragu učiteljicu
u nekoj dalekoj školi.

Ja mnoge učitelje imam
svaki je govornik rječiti.
Knjiga je učitelj moj,
knjiga je učitelj vječiti.

Pa sve tako

Dole cigla, gore cigla
i kuća se na sprat digla.

Pa
sve
tako
niz
ulice
niču kuće i kućice.

Pa sve tako niču novi
zaseoci i gradovi.

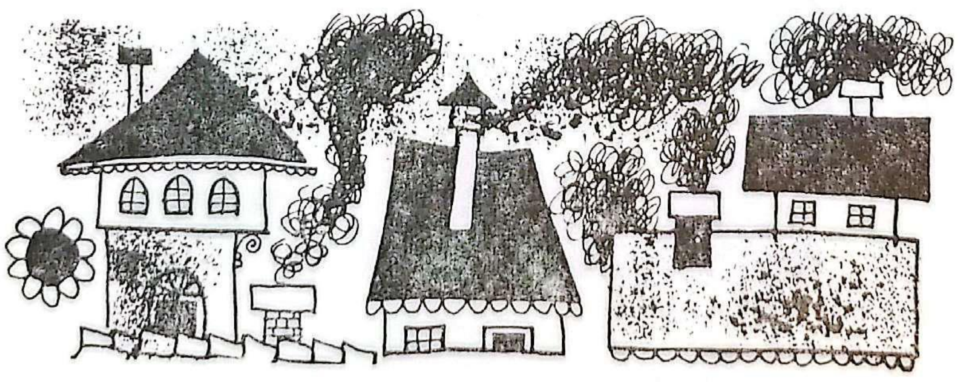

Uši služe

Za šta nam sve uši služe?
Prvo, s vodom da se druže.

Da uhvate svaki šum
da čujemo: tresss i bummm!

Još za nešto, mali druže
maloj djeci uši služe.

Kada slave rođendan
da ih tegle povazdan.

Jer za uši tegleći
svak će svoju želju reći.

Sve te želje iste biće
rasti, rasti slavljeniče.

Radoznali unuk

Unuk nek pita i očima šara,
djed neka trepče i odgovara.

Da li je za rukom pošlo Eskimu
da u frižider zarobi zimu?

A odmah zatim ne misleć dugo
postavi djedu pitanje drugo.

S koje visine pada veče,
i kako to život ko rijeka teče?

I opet djed ništa ne reče,
a unuk postavlja pitanje treće.

A djeda zbunila pitanja ova
pa pušta iz lule oblak kolutova.

Samo puhće i razmišlja dugo
i ja se pitam — a šta bi drugo?

Djed i slova

Djed iz lule pušta slova
u obliku kolutova.

A najviše, vidim to,
djed ispušta slovo O.

Mali kolut, veći kolut,
o, O, o, O svaki put.

Djed sa lulom slova piše
a vjetar mu slova briše.

Moja baka

Pitaš me: kakva je moja baka?
Dobra i brižna, i ko puž spora.
Sa dosta, dosta bijelih vlasi
sa dosta staračkih bora.

U svaku boru utkana priča
u svakoj, godina jedna rečena.
Sa svakom brigom koja dođe
bijela vlas je stečena.

Takva je, kažem, moja baka.
Dobra ko sreća, što čak jabuku
kada je od djeda dobije,
ostavi svome unuku.

Takva je, eto, moja baka
dobrotom dobra, starački stara.
Sa dosta bijelih mrazovih šara
s kosom punom behara.

Ž e l j a

Eh, da imam drvo jedno
a kad nemam ništa zato....
...pa da bude povisoko
uzlistalo, razgranato.

Eh, da imam drvo tako
da ispunim davni san,
da postavim ljuljačku
da se ljuljam povazdan.

Sve da imam i ljuljačku
i to drvo visoko,
ostalo bi željno
za ljuljačkom oko.

Jer pukla bi bruka
pukla bi pred svima,
da se djeda ljulja
a unuka ima.

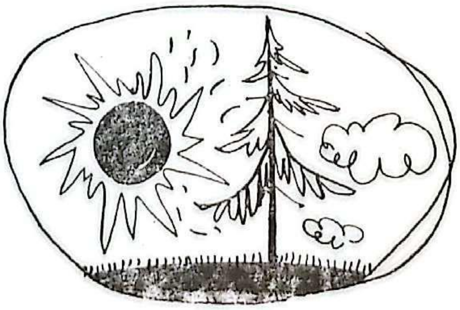

Žapčev san

Na listu lokvanja
žabac sanja:
a roda se pred njim
do zemlje klanja.

Pokloni se roda
nekoliko puta,
iznenada zinu
žapca da proguta.

Tu žabac spade
sa lista lokvanja
i zaključi: svašta —
može da se sanja.

Šta je uz

Uz cvijet je pčela
to zna svako,
uz zemlju sunce
i stalno tako.

Uz ovcu jagnje
to vidi svako,
uz stol su stolice
jer ide tako.

Uz tanjir kašike
postavlja svako,
uz đaka su knjige
jer mora tako.

Ni djeda bakicu
ne ostavlja samu
i ja sam stalno
uz tatu i mamu.

Kazaljke

ŠTA KAZUJU KAZALJKE?
Da će sedam sati,
da je sunce skočilo
treba ustajati.

ŠTA KAZALJKE KAZUJU?
Sa sata na stolu
požuri se, đače,
požuri u školu!

ŠTA KAZUJU KAZALJKE?
I to treba znati
iz škole te željno
očekuje mati.

Iza slatke večere
vrijeme da se spava.
Devet puta zidni sat
ding — dong otkucava.

Zjevalice

Bio jednom razred jedan
bio razred drugi Ce
a u njemu sastale se
sve velike zjevalice.

Samo jedan kada zjevne
tada svi po redu
ono dugo: A . . . a . . .ah!
Čuješ u razredu.

U dječice suzice
blistaju u očima,
žaleći za krevetom
i za dugim noćima.

I sad takav razred ima,
ali da me neko moli
ja mu ne bih odao
u kojoj je školi.

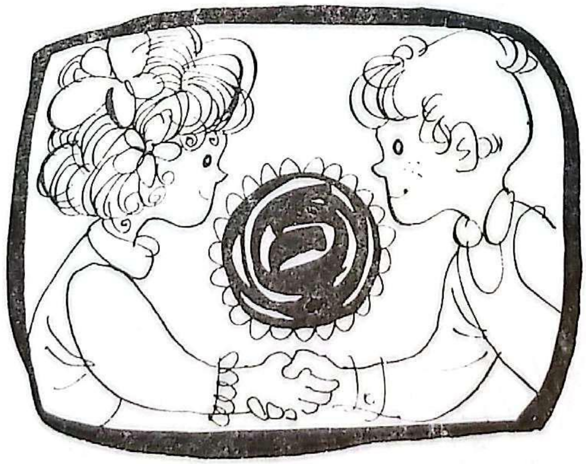

Pod planinom

Lijepo je u šumi
dočekati zoru,
al je ljepše zoru
dočekat na moru.
Lijepo je na moru
dok si dječak mali
sunčaš se na plaži,
miluju te vali.

Lijepo je na moru,
a tek na visini!
Jutro je nad jutrima
gore u planini!
A tek ispod planine
sa tom željom finom,
ostao bih satima
pod jorgan planinom.

Pospanko

— Ustaj, dijete, ustaj!
Koliko rekoh puta?
— Još samo malo, mamice,
još samo dva minuta.

— Diži se jednom! Dokle ću zvati?
Sada će mati ljuta.
— Još samo malo, mamice,
još samo pola minuta.

Za poziv majke: Diži se, dijete
ono ne bi hajalo,
a ono njegovo — još malo mamice
sutra do podne bi trajalo.

HoOp!

Kada Toni vozi poni
brzo mu se s puta skloni!

Cin, cin, cin,
cin, cin, cin!

Kada Toni brzo zvoni
još brže se s puta skloni!

Cin, cin, cin,
cin, cin ,cin!

Sklanjaj se što prije
dok sve kasno nije!

Cin, cin, cin
cin, cin. . . Tresss!

Završen je urnebes!

Zvjezdani dan

Mislio sam u mom kraju
samo noću zvijezde sjaju.

Ali vidjeh krivo da je:
da i danju zvijezde sjaje.

Usred dana kad sam pao
sve sam zvijezde izbrojao.
Jao! **Jao!**

Jedna dama

— Blago nama — veli mama —
sada vrtom šeta sama
jedna visost, jedna dama,
u tatinim papučama.

Šetajući ispred kuće
papuča se jedna svuće.
Sada dama skakuče
bez velike papuče.

Bruka cijela, bruka vala,
na trn dama mala stala
pa se ljuto rasplakala.

Pomoć

A . . . a . . . a . . . a . . . a! . . .
Ulicama jure, jure
ulicama žure, žure
bio dan ili noć
žure, jure, jure, žure
kola hitne u pomoć.

A . . . a . . . a . . . a . . . a! . . .
To sirena zavija
žuri, juri, žuri, juri,
bio dan il bila noć
hitna hita u pomoć.

Zubobolja

Preko njiva hita zeka
da potraži zubu lijeka.
Ali KUKU, nema lijeka,
zatvorena apoteka!

Ništa, zeko, zubić moli
neka sutra zubić boli,
nek boliti prestane
sve dok jutro ne svane.

Jadan li je mali zeka
jutro mora on da čeka,
da otvori apoteka
da svom zubu nađe lijeka.

— Dajem glavu kupusa, nek mu je u tek
ko me spasi zubobolje, ko mi kaže lijek!

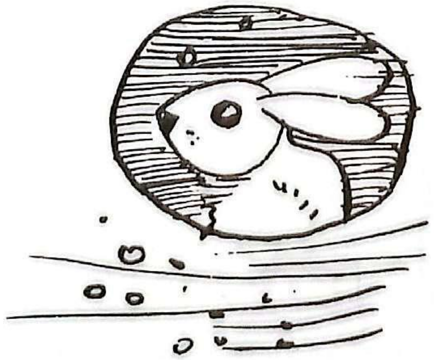

Razoružanje

Samo jednim trnom ruža
za čas mene — razoruža.

U razredu zataji znanje,
opet nastaje — razoružanje.

Dođem kući — isto stanje
pred ocem — razoružanje.

Kod mene tako, isto stanje
triput na dan — razoružanje.

A u svijetu se o tom sanja
da jednom dođe do — razoružanja.

Ukratko

Ukratko, ispričaću vam priču
o jednom sivom vrapčiću.

Kada se otvori škola nova
i on je slova učio s krova.

Učio godinu, učio dvije
ali mnogo naučio nije.

Od svega je vrabac siv
naučio: Dživ, dživ! Dživ!

GRA, GRA!

Jedna vrana, jedna je vrana
učila vranče čitavog dana.

Učila dan, učila dva:
Gra — gra, gra — gra, gra!

Učila mati svog jedinca
da pjeva bolje od kanarinca.

Učila mjesec, učila dva
jedno te isto: Gra, pa gra!

Znate li na kraju kako je stao?
Malac je odlično grakati znao!

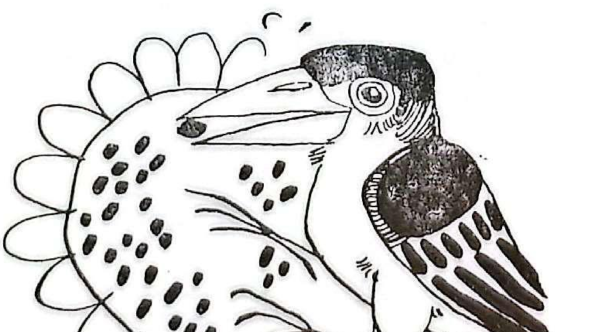

Savjeti

Ko često ne piše domaće zadatke
nek posluša ove savjete kratke.

Prvi dan neka zakuka đačić
kako ga strašno boli stomačić.

Drugi dan iz časa u čas:
— Boli me glava! — nek pusti glas.

Treći dan neka kuka u školi
kako ga prst od noge boli.

A četvrti? Šta će četvrti reći?
E, dalje se ne smije nadati sreći!

I zna se — isprika nema više
jer zadaća mora da se piše!

Gumica

Debela gumica za brisanje
nije voljela ružno pisanje.

A sva djeca lijepo ne pišu
pa neko slovo po tri put brišu.

Tako je gumica zbog ružnog pisanja
bila sve manja, bila sve tanja.

I kad je mala, malecka postala,
na pod je pala i tamo ostala.

Slobodno nebo

Ako te upita sin osnovac:
Zašto se vojnik zove PITOMAC?
Kaži mu, kaži i to glasno
biti pitomac vrlo je časno!

On je pitom kao golub!
On pitome oči ima!
On je pitom poput srne
kojoj prijeti gladna zima.

On je pitom i miroljubiv,
neka ti o tom priča djeda,
sve dok iznad sebe i zemlje
slobodno, plavo nebo gleda.

D R U G

Šta je KOME sunčani krug?
On je MENI najbolji drug.

Kad pođem u grad, sunčani krug
vjerno me prati ko iskren drug.

Skoknem malo u zelen lug
a kroz krošnju viri krug.

Na njivi orem, kraj mene plug
a iznad mene plameni krug.

Pođem na sjever pođem na jug
svuda me prati sunčani krug.

Čobanče

Gore prostor neba plava,
dole rijeka svjetlucava.

Čobanče kraj rijeke,
usred trave meke.

Napasalo stado,
igralo se rado.

Pa je vrijeme pobrkalo,
pa je slatko zahrkalo.

Dole trava sva zelena
jutros, rosom umivena.

M A Č O R

Moj se mačor prihvati
tavanske gitare,
pa se sjeti neke
mačije pjesme stare.

Stalno je isto pjevati znao
tiho pa krupno: mjao,pa mjao!

Maestro je redovno
spavao po danu,
a pjesma se noću
čula na tavanu.

I od nje je mačor samo refren znao
bilo je to ono: mjao, pa mjao!

Slušali ga miševi
i priznali svi su,
da strašnijeg glasa
nikad čuli nisu.

A mačor je pjevao u duru dis,
dok neko ne bi viknuo: P I S!

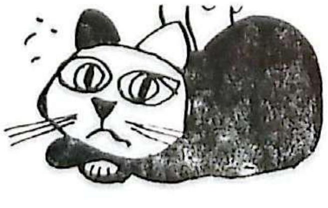

Odmor

Kad utihne školsko zvono
tada školom bruje slova,
a kad prvi odmor dođe
zvoni škola od glasova.

I dopodne i popodne
od prizemlja pa do krova,
na odmoru školom živo
hodnik zvoni od glasova.

I prođoše školski sati
svud tišina vlada nijema,
dok đačića njenih nema
u samoći škola drijema.

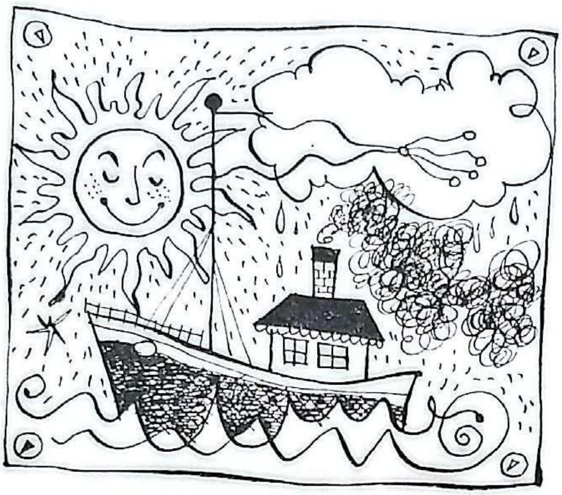

NA POTOKU

Na obali, dvije torbe,
i dva momka željna borbe.

Brze ruke rade vješto,
spretne ruke grade nešto!

Kruže čamci u tihaku,
flota cijela u plićaku.

I započe bitka
sred potoka plitka!

Pogođene čamce lake
voda nosi niz brzake.

I kad presta bitka ova
osta teka bez listova.

Raščupane, pokraj trave,
korice se jedne plave.

I list jedan, i to strana,
gdje je dvojka upisana.

Koji to

Koji to kovač tihi
više mog duda i krova,
koji to kovač vrijedni
nebo zvijezdama pokova?

Ko svijeće silne zapali?
Svečano nebo je to,
zvijezda do zvijezde žmirka,
nebo trepti svo.

Koji to nečujni kovač
mrak u okove okova?
Koji to kovač vrijedni
nebo zvijezdama pokova?

Suncobran

Nema vam boljeg kišobrana
već kad se lisnato drvo razgrana.

Prvo, drvo je pticama stan,
kad sunce grije — suncobran,
kad kiša lije — kišobran.

Nema na svijetu boljeg suncobrana
već kad se golemo drvo razgrana.

Kišobran

Kad kiša pada, kisne ograda
u centru svijetlog Beograda.

U jesen kada lije kiša,
kisne i ograda usred Niša.

Samo ne kisne ograda moja,
u ulici tihoj starog Doboja.

Jer nad ogradom po cijeli dan
stari hrast je kišobran.

Sretan put

Ptice, ptice selice
kad krenete izdaleka,
na svakome moru
brod vas neki čeka.

I ma koja zastava
na brodu se vila,
spustite se slobodno,
odmorite krila!

Mornari sa broda
mahaće vam čilo:
— Sretno, mile selice,
sretno dalje bilo!

Moj prozor

U jesen, kada je oblačan dan,
moj prozor raspoložen nije.
Čim se silne otisnu kiše
i on suze povazdan lije.

Krupne kapi klize niz staklo,
sustiže jedna drugu...
Možda to prozor žali ptice
što jutros odletješe prema jugu!?

Možda je to, a možda nije,
možda je tako kako piše?
A možda to vjetar jesenji
na prozor nagoni kapi kiše?

Kad pas laje

Šta je, šta je?
Šta je, šta je?
Kad pas laje, kad pas laje,
kome li to signal daje?

Signal daje drugom psu
da je poštar negdje tu.

Zašto Vučko sada laje?
Koga vidi, Vučko, šta je?

Ugledao gdje se mota
mrki mačak oko plota.

Dosta Vučko — šuti, daj,
kad naiđe poštar laj!

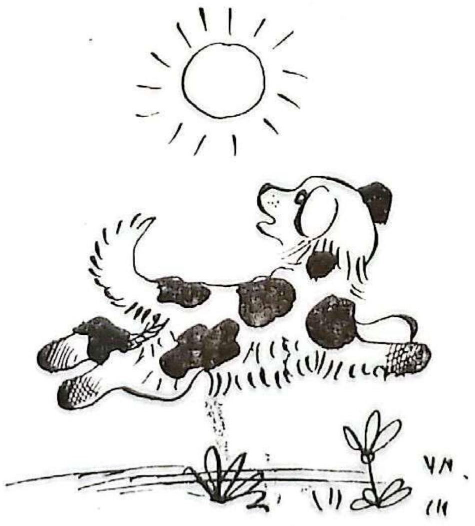

Ratnik

Bio pjetlić:
dugorepac,
krasnopjevac,
dugonožac
i živio naopačke
pa umjesto da oni njega
on je jurio
i psa i mačke.

I tako jednom
dugorepac,
krasnopjevac,
dugonožac,
jurio preko dvorišta
kera
i vratio se, ratnik,
sa bojišta
bez mnogih pera.

BUDEŠ LI . . .

Budeš li brodar na brodu,
za snažne posao to je,
pretočićeš snagu vode
u čelićne mišice svoje.

Budeš li gorosječa silni
utkaćeš snagu divljine,
budeš li rudar, u mišice
izlićeš snagu planine.

Budeš li graničar sutra
divovskom snagom osnaži.
Svi MI smo tvoje oko
s tobom, svi smo na straži.

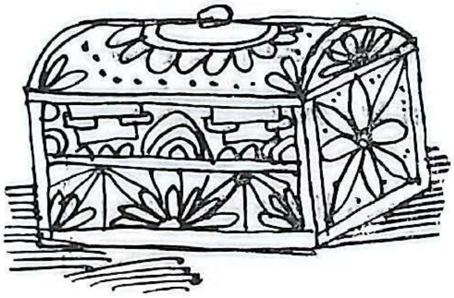

Svaki put — kratak il' dug
ima negdje i svoj početak,
svaki put na sjever il jug
ima negdje i svoj

S V R Š E T A K

Muharem Omerović učinio je prvi uspješni korak u prostorima bosanskohercegovačke pjesme za djecu. Glas »Zlatnog zarobljenika« nije ostao zarobljen među koricama prve zbirke.

Glavna vrijednost Omerovićevog poetskog govorenja je jednostavnost i ljupkost, vedrina kojom se obasjavaju predjeli djetinjstva i pjesme. Zbog toga je u ovim stihovima sve svijetlo i raspjevano, spremno da se raduje, smije i igra. Svaka pjesma krije po jednu tajnu, osmijeh, iznenađenje. Ispunjava nas bljeskom, nemirom svijetlih linija, kratkoćom koja u sebi nosi sve atribute dovršenosti.

Pjesnik voli minijaturu, skicu načinjenu hitrim potezima lišenu finije pređe boje i zvuka. Suština emocionalnih relacija djeteta i svijeta iskazuje se ritmom koji postaje oblik viđenja i raspoznavanja bića i pojava u ljudskoj vrevi.

Lijepo je da je Omerović u većini pjesama druge zbirke ostao s v o j.

Dr Zorica Turjačanin

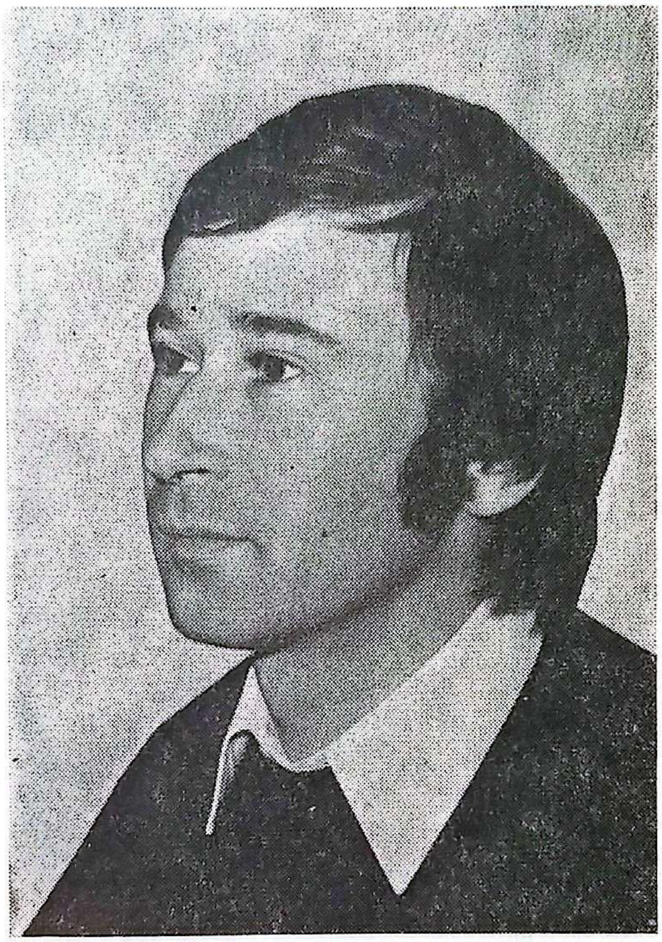

Bilješka o piscu

* Rođen, da bude pjesnik, 1940.

* Pjeva i onda kad ptice spavaju.

* Činovnik je bez čina.

* Živi i piše u Doboju, sjedi preko dana
ispod starog hrasta, ispod suncobrana.